

ferbui. vñ et ferbesco. Nec solū ea diuersarū coniugationū
vba inueniunt: s; mltā p̄f ea: vt strideo des: et strido dis
fulgeo ges et fulgo gis: denseo ses et denseo sas: oleo oles
olo olis: et p̄f neut̄ eiusdē terminatōis q̄ carent sup̄is:
vt paueo pauī: ferueo ui: lino ni. Inueniunt aut̄ auctores
q̄ qñq; in p̄terito p̄me coniugatōis in ui syllabā termināte
faciūt i sc̄da p̄sona tā singulari q̄ p̄lral: et in etiā p̄lralis
i un̄t desinēte p̄sona penul. syncopā syllabe sic et in sc̄da
coniugatōe: qñ p̄teritū in ui syllabā desinit: vt admorūt
p̄ admouerūt: et sumosses p̄ sumouisses. Itē gn̄alit̄ i oi
coniugatōe qñ p̄teritū faciūt in ui: supinū faciūt in tū mutato
ui i tuz: vt amauī amatū adiui adiutū foui tuz fleui tuz
cupiui tuz accersui sūtū audiui tuz. Excipiūt lamī lautū p̄
quo nūc dicim⁹ lotū caui cautū faui fautuz q̄ orie cā p̄ a
lōga au diphthōguz habuerūt pp̄ latū catum fatū: que
alias habēt significatōes. De desinentibus in deo

deo

Deo desinentia lōga vocali nālīf̄ aīcedē
te vñ ar syllaba: deo in si ouersa
faciūt p̄teritū p̄f̄m vt suadeo suasi rideo risi ardeo
arfi: p̄f̄ strideo des et strido dis: qz ē etiā vñ sc̄de coniuga
tōis et faciūt stridi in p̄teritū p̄fecto: et caret sup̄is et pdu i tā
i p̄nti q̄ in p̄terito: vt strido vel strideo di. Lucan⁹ in. vi.
Aurib⁹ incertū feral̄ strideat vmbra. Ledet autē accipit
p̄f̄suz ē. E vō vel i breuib⁹ añ deo positis p̄ducūt easdē
vocale: et eo i i mutata faciūt p̄teritū sedeo sedi: et ex eo
p̄posita isideo isedi subsideo subfedi video vidi inideo i
uidi. Et notādū qz a sedeo p̄posita: q̄uis in p̄nti e in i cō
uertāt: in p̄terito tñ eandē e pdu. seruāt: vt possideo di.
Nā e lōga que ē in p̄terito nunq; mutat: vt isicio ifeci:
eligo gi. Si aut̄ p̄ma syllaba i deo terminatōz post mu
tā aliquā vel m̄ semiuocalē e vel o correptas hūerint: in
aliquā liquidā desinētes duplicat: sic tñ vt p̄ori gemia
toz extrema consonans subtrahat: et sic eo in i ouersa fit p̄
teritū p̄fectuz: vt p̄deo pep̄di rōdeo totōdi mordeo di
spōdeo spopondi. A quo et s in sc̄da p̄sona demit̄ syllabā
ba euphonie cā: et d̄r spopōdi. In p̄positōe tñ hec eadez
vba nō geminat sup̄radictā syllabā: vt respondeo di des
p̄deo di demordeo demordi detōdeo detōdi. vetustis
mi tñ etiā detotōdi p̄tulerūt. Eni⁹ in annalib⁹: Et des
totōdit agros letos atq; opida cepit. Excipiunt̄ quedaz
q̄ in p̄positōe geminat p̄teritū. de quib⁹ supra dixi i regu
lis generalib⁹ siue formis p̄teritorū. Au añ deo h̄ntia: p̄
cipiuz in p̄terito declinant̄ nūc: vt audeo ausus sū gau
deo gausus sūz. vetudissimū tñ et anfi p̄ ausus sūz: et gau
fi p̄ gausus sūz p̄tulerūt. In h̄ vbo audeo et illud aiad
uertēdū ē qz ausus sis fit p̄ subiunctio audeā deas deat i
uenim⁹. Virg. in. iiii. georg. Ausim vñ tenui vitē cōmittē
sulco. Quidi. in. vi. metha. Et nihil ē qz nō inopino capt⁹
amore Ausit: nec cupiūt iclusas pectora flamas. Dia au
tē sup̄radicta vba in deo exeūtia deo in sūz ouertētia fa
ciunt sup̄ina: vt rideo suzardeo sūz video visum mordeo
sūz respōdeo sūz audeo ausus. Haudeo vō et i p̄ u assū
p̄fit euphonie cā. gausus. n. fac. Sedeo p̄terea genuaui
s: vt sedeo sessus: et fortasse orie cā: ne si sesū diceret: due
eē p̄tes viderent̄. Alia vō oia i deo desinentia de quibus
nō habuim⁹ in ui diuisas p̄ferūt p̄teritū: vt cādeo cādui
strideo stridui: et eo mutata i ui diuisas faciūt p̄teritū. Et
mutatōe eo i i: et assūptōe tū debēt fieri sup̄ina: vt candi
tuz striditū. Rarissime tñ ab oibus neutris sc̄de coniugati
onis: que in ui diuisas faciūt p̄teritū: inueniūt huiusce
mōi sup̄inū vel p̄cipiuz futuri t̄pis: vt caleo calui tepeo
p̄ni palleo lui. siq̄ tamē inueniant̄ i breuē añ tuz habēt
Doc tñ attēde qz fm vsuz modernoz inueniunt̄ ex neu
tris in ui diuisas desinentib⁹ hec habēt sup̄ina que b̄ cō

tinent̄ in hoc vsu: ita qz p̄ qualibz syllaba accipiat̄ vntuz
vbutz. Pla. ta. no. pa. la. me. sunt o. li. va. ca. do. Et formāt
sup̄ina a presenti eo mutata in i breuē et assumpta tuz: vt
placeo ces cui cituz: taceo ces cui tuz: noceo ces cui cituz
pateo tes tui passum: lateo tes tui latitū: inde latito tas
mereo meres rui rituz. Mereō aut̄. i. fleo non hz p̄teri
tū nec sup̄inū. Dē enī verbuz qd̄ caret p̄terito caret et
sup̄ino et p̄cipio p̄teriti t̄pis et futuri in rus: s; non ouer
tit̄. Illa. n. ex eis non ista ex illis nascunt̄. Itē oleo oles
olui olitum et oleui olectū. Careo cares rui cassum: libeo
bes bui bituz valeo les lui lituz doleo les lui litum. Acti
neo autē et p̄tineo nes habēt sup̄ina sicut suū p̄mitiuit̄
vt attentū et p̄tentuz. Leo nō est in vsu in simplicitate. si
cut nec pleo. Itē prandeo excipit̄: qz nō facit in ui: s; i di
vt prandeo eo in i ouersa prandi. Id tñ in sum facit sup̄i
nū quō sup̄iora vt pransum. Qd̄ tamē quāuis neutz sit
hz p̄cipiuz p̄teriti p̄cipiuz pransus sicut quedā alia neu
tra: vt ceno cenat⁹: iuro iurat⁹ careo cassus: qd̄ et nomē
est: pateo passus titubo titubatus placeo placit⁹ mereo
meritus quiesco quietus suesco suet⁹. Depi autē ceptus
facit vbutz defectū: nubō nupt⁹. A neutro passivis qñq;
sunt: Haudeo gausus audeo ausus soleo solit⁹ et solui s; z
Salustii: sio fact⁹ fido filius. vetustissimi tamē et ab alijs
plurimis neutris inueniunt̄ p̄tulisse p̄cipia p̄teriti t̄p̄
poris q̄ nūc in vsu non sunt. Hic attende qz sic dicit hug.
pransus et bulusmōi p̄terita neutroz accipiunt̄ actiue
et passiue. Et et fm p̄ul. actiue vt prāsus. i. q̄ prādet: et tē
descēdit a prādeo. Itē accipit̄ passiue prāsus. i. comest⁹
et tūc descēdit a passiuo hui⁹ verbi: qd̄ inuenit̄ in tertia p̄
sona. i. prādet prādebat̄ prāsus ē vel fuit. Quidā autē
dicūt qz huiusmōi p̄cipia in p̄ma et sc̄da persona signit̄
actōem: vt sūz cenat⁹ piscē: tu es cenat⁹ piscē sicut cenauī
et cenasti piscē. In tertia autē p̄sona significant̄ actiōem
et passiōem: vt petrus cenat⁹ ē piscē. i. cenauit piscē: et pi
scis cenat⁹ est ē a petro: sic piscis cenat⁹ a petro d̄r. vide
i iurat⁹. Itē scias qz medeor deris caret p̄terito: p̄ quo
dicim⁹ medicat⁹ sum.

De desinentib⁹ in geo.

geo

Geo desinentia l vel r aīcedētib⁹ geo
in si ouersa faciunt p̄teritū p̄f̄m
ctuz: vt idulgeo idulsi algeo si: turgeo turfi tergeo
si et tergo terfi: qd̄ et p̄bus et charisius et cellus et diome
des p̄probant: et ip̄e oib⁹ validior vsus: Adulgeo et fac
mulsi: q̄uis orie cā qdā etiā mulxi p̄tulerūt: qz mulceo
quoq; mulci facit. Syllaba vō nālīter longa añ geo po
sita mutant geo in xi: et faciunt p̄teritū p̄f̄m: vt lugeo
luxi augeo auxi frigeo frixi. Alia vō oia in geo desinen
tia: eo in ui diuisas mutāt in p̄terito: vt egeo egui rigeo
rigui vigeo vigui.

De sup̄inis in tuz vel in sūz

Supina quedaz in si terminantia p̄teri
tū i in um ouertentia faciunt:
siue sc̄de siue tertie sint coniugatōis. Nā quarte i
tuz faciunt sup̄ina: vt idulsi idulsuz vel iduitū: et mulceo
si mulsiuz vñ mulctū: torqueo torxi toruz et tortuz. Itaq;
tortores et torsores dicunt̄. Fulgeo si fulsi algeo alsi al
sum ardeo arsi arsum ludo di lusum mulgeo mulsi mul
sum et mulctū. Salusti⁹ in. iiii. h̄sto. Deinde lenita iā ira
postero die liberalib⁹ verbis pmulcti sunt. Tergo terfi
sum. Excipiunt̄ vro vsu vsuz gero gessi gestū facientia
sup̄ina. In xi vō p̄ferentia p̄teritū p̄fectum cuiuscūq;
sint coniugatōis xi in ctuz ouertētia faciunt sup̄inū: vt luxi
ctuz auxi auctū frixi frictū struxi ctuz funxi ctuz pinxi ctū
strinxi ctum: et minxi ctuz euphonie cā n in sup̄ino abij
ciunt: q̄uis et vinxi victum et tinxi tinctū: et pupugi et pū
xi punctum: et sanxi sanctū seruauerunt i sup̄io quoq; n